

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mundi Virilitas. Reges.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

ic.
M U N D I

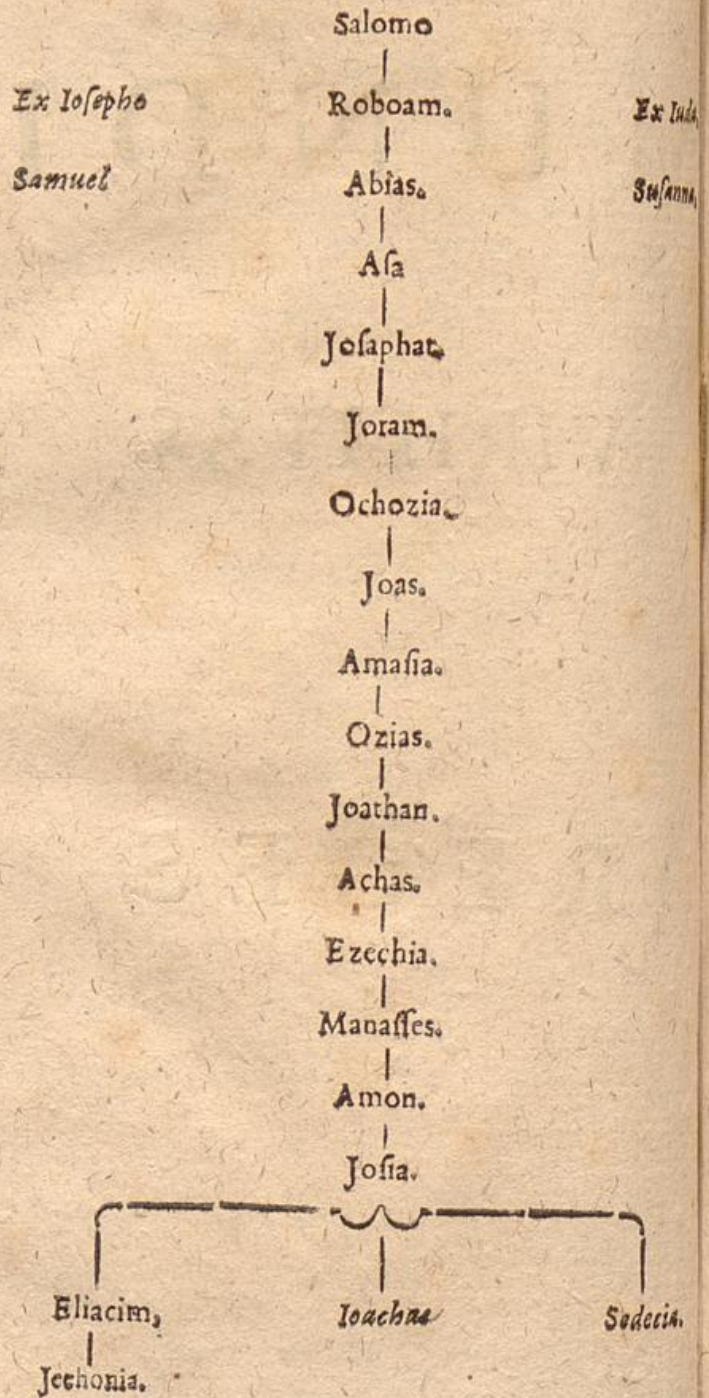
VIRILITAS.

R E G E S.

IND

DAVID
JESSE FILIUS.
Christi | linea.

DAVID
JESSE FILIUS,
ADINATON.

A Ducibus ad Reges venio.

Crudam Mundi juventutem maturuisse indicat purpura,
Coacervatæ tamen cum dignitatibus curæ;

„ Ubi enim curæ nisi in curia?

Solem circumnectens corona nimbos minatur.

Coronatorum primum spectabis Davidem;

Omniū felicissimum & miserimum.

Felicitatis hoc habuit maximum, quod ex minimo crevit;

Hoc ipso miserimus, quod ingentes ærumnæ invenere felicem,

Jugulatores paterni gregis leones infans jugulat
Ipso infelix triumpho.

Nam citra infantia ludicra, dura exorditur à teneris,

In prætextâ chlamydi candidatur.

Hoc ipso non invidendus, quia præmaturè invidendus.

Carnelium Philistinorum propugnaculum Goliath sternens,

Unico lapide Rempublicam fundat.

Sed victoriam potius, non præmium,

Plus odii lucratur quam gloriæ;

Et optimo inter aulicos argumento, displicuit.

Entheatum Saulem cythara mulcet;

Utroque Arcu felix, seu fila impellat, seu tela.

Sed Erynnos irritat dum temperat,

Nam lyrà ludens, hastâ pene confossus,

Ineluctabiles gemitus à cantu exorditur.

Inter Getheos aulicos recipitur profugus,

Sed Regi carus, non Satrapis,

Ut insanos fugiat cogitur insanire.

Jam Regali conjugio superbit Opilio:

Sed Philistinorum præputiis empto, Pronubam habuit Libi-

Judæ & Israelis Diadema, (tinam.

Ex gemino unum, suo capiti implicuit:

Sed Saulis ac Filii sanguine gemmatum.

Quos ardentissimos hostes ardentissimè amans,

Vivos fugit, mortuos deserit;

E 5

Mœstus

Mœstus ne vincat, & quia vicit.
Sic mutuis vulneribus, sanguinem victi, victos lacrymas
fundit.

Omnium hostium vidit funera;
Quo vel ipse, vel Deus, vel ipsi se, conficere:
Sed plura suorum vidit,

Triduanâ peste, trienni fame, perenni bello,
Ut flebile lucrum fuerit, amissis civibus urbes capere,
Reges omnes finitimos aut ferro vinxit, aut fœdere,
Sed externis liber, intestinis obnoxius:

Æque infelici Marte, sive vincat, sive vincatur,
Pacem peperit tandem: sed bello pejorem.
Nam pondere armorum liber, amorum vinculis captus
Cupidinis Marti mancipium datur,
Tum ex adultero homicida.

Raptâ Coniuge, Maritum sustulit,
Multiplici conjugio lætus, non Filiis:
Quorum alter Sororis stupro, alter Novercæ incestu
Bis infelicem fecere Patrem.

Tum diriore ultione quam crimine,
Stupratorem incestificus vetante patre necat; dolente necatur.

Ut nescias flebilior ne Patri contigerit injuriâ, an vindicta,

Inornatam Hierosolymanam capit, captam ornat.
Ut miserimæ Urbi salubrius nihil contigerit, quam vincti
Sed Sanctuario Urbi donato

Templum Sanctuario donare caveretur.
Cruentæ dextræ manus horrente Numine.
Ut Davidis victoriæ eidem exosæ fuerin à quo imperare,
Tandem septuagenariò major excessit.
Sed clarior si citius.

Nam frigidus, imbellis, attritus;
Quasi ex illo Davide nihil retinuerit David;
Impetium senex deposuit, quod meruit infans:
Et infante invalidior, decenni filio sceptrum commisit.
Hoc uno felicissimus esse poterat,
Quod hominum strenuissimus,
Hominum sapientissimum genuit:
Nisi quod prævisa Filii nequitia morientem mori coegit.

Hera

Hem qualem in Purpurâ felicitatem speras,
 Si Principum felicissimus, miserrimus fuit.
 „Quamquam hæc Regum conditio est,
 „Felices facere, non esse felices.

SAMUEL
 EX JOSEPHO.
 EPITHETA.

Qui hic conditur,
 Uno signati nomine non potest,
 Aliud semper nomen meruit.
Mæroris Filius. lætitiæ Parens vocetur.
 Nam Novercæ æmulatione Matrem habuit,
 Lacrymarum clepsydrâ moras notantem.
Speratus cum desperandus,
 Sterilem habuit Matrem.
 Tantæ animæ desperabat Natura æquare corpus,
Conceptus acerbus, virtute maturus,
 Ipso illatebratus utero sanctitate lustratur.
 Ut divino spiritu prius respiravit, quam suo.
Fasciis liber, voto adstrictus.
 Nazareorum ministeria Templo circumdat:
 Officiis cum Deo, certante Matre;
 Quæ in Templo impetratum, Templo despondet:
 Et liberum Deo reddidit servum.
Obsequio cæcus, monitis oculatus,
 Incipit ventura profari antequam fari.
 Ut uni Samueli nihil inopinum contigerit:
 Nec Prophetam mireris ex Prophetide natum.
Fervore cadens, innocentia candidus,
 Circa propitiabilem Arcam excubias ducit,
 Ut gemina Cherubin tertium mirarentur:
Templi custos, & Dei Templum,
 Divinâ consuetudine per somnum fruitur.
 Pontificis vocem simulante Deo;
 Ne aliam Pontificis vocem credas, quam Dei.

Parvitas

Pavore vacuas, Numine plenus.
 Pontificis Filii extrema denunciat.
 Qui sacrificia libate doctiores quam lirare,
 Lucem noxis, noctem luctu transigebant.
Asper eloquia, dulcis moribus;
 Trepidum Pontificem intrepidè increpat,
 Qui nimis indulgente in Filios censurâ,
 Raptores arguens, rapinas participabat.
Pravisu verax, provisu velox,
 Cadente Pontifice, Pontificatum sustinuit.
 Sic dignitas Aaronitas defecit, cum digni Aaronitæ defecere,
Vincentis Prefectus, centenario suffectus:
 Amissam Arcam Fœderis, renovato fœdere vindicavit.
 Ducitque pœnas pœnitentiâ vitare.
In pace pugnavit, in pugna pacatus.
 Philistinios quiescendo vicit.
 Nam Cœli fulmina, populi gladios invocans,
 Captos perdit, perditâ capit.
Æqui iudex iudicium, æquissimus:
 Filios sibi substituit.
 Sed populo impositos, statim deposuit;
 Ne justitiæ lanceas auro deprimerent.
Populi Consul, populo consulens,
 Saulem Regem creat, inter malos meliorem;
 Peruncto vertice, ad medellam.
 „ Regius enim est morbus superbiæ tumor,
Zelo æstuans, lacrymis madens,
 Saulis contumaciâ servatum Agagum discepit:
 A Saule ad Davidem gregis regimen transfert,
 „ Nam timendi sunt Reges, qui Deum non timent,
 Omnium denique laudum compendium esio,
Quod omnium laudum compendium fuit.
 Itaque ne Virtutis osiores amet, tandem moritur.
 Nec obtinet votum.
 Nam Pythonissæ incantationibus fretus Saul,
 Eadem pravitate mortuum quærît Samuelem,
 Quâ vivum oderat.
 Scilicet virtutem sequentem fugimus, fugientem sequimur.
 Sed evocatus è tumulo Samuel,
 Saulem ad tumultum devocat:

Et umbrâ territum ad umbras rapit,
 Sic suis inventis obeunt curiosi,
 Samuel igitur,
 Bis ut vivat, semel moritur,
 Semel ut quiescat, bis moritur.
 Tu ne quiescenti obstrepas,
 Tace Viator, ac perge,

SALOMO
 DAVIDIS FILIUS.

SCYLLA.

Triforme hoc Monstrum,
 Humano capite, foemineo pectore, ferinâ caudâ,
 scyllam putas? falleris:
 Salomo est;
 Hoc Pueri nemo sapientior.
 Unus mortalium omnia scivit, nihil didicit.
 Venit ad Juvenem prudentia, quæ Juvenes fugit:
 Sui secuta apud pudicum,
 Cui candor pro canicie.
 Quod magis mirete, ad dormientem venit:
 Musarum ductore somno, qui Musas fugat;
 Itaq; per ocellas fores, oculos, ingressa est sapientia;
 Vel hoc indicio cœlestis.
 Nec venit indotata:
 Sceptro manum porrexit Salomo cum cæteri ferulæ.
 Ut dubites iter utri plus contulerit:
 Nam per Sapientiam regnavit Puer, per Puerum Sapientia.
 Prima imperantis cura fuit Patris sepulcrum:
 Tanta magnificentia, ut Patrem æternaverit tumulando;
 Errant nimirum qui, ne degeneres arguantur,
 Parentis famam extinguunt,
 Non extinguitur fama, cum desiderantur extincti.
 Eadem pietate
 Mortem patrio testamento legatam Joabo dedit.
 Optimum novi Principatus fundamentum ex talium ruina:
 Qualis enim Populus, si pessimi optimates?

Ex

Ex Rege Sacerdos, Templum dicavit,
 Mundum voces, non Templum,
 Spatiis tripartitum, plagis quadrifidum:
 (Annis totidem, quot Mundus solibus absolutum,
 Merito igitur undecumque delatae opes;
 Ut Mundum Mundus ornet.
 Hinc à divinis ad civilia; uti decet.
 Urbem mœnibus, Regnum urbibus stipat:
 Ut populum cohibeat, quem auxerat pace.
 Regiam & tribunal, gemmâ & ostro consternit:
 Ne venalis speretur justitia, quæ opes calcat,
 Atque ut profugam revocet Astræam,
 Aureos mores in aureâ domo restituit.
 Nusquam lautius Sapientia sedit,
 Qua interprete implicitas lites momento explicuit.
 Illam præcipue, de superstite Infante.
 Qui cum duas inter Matres, nullam Matrem haberet,
 Utrique mori iussus, ut neutri cederet.
 Amore indice Matrem invenit:
 Eâdem Dictatrice Sapientiâ, Divina scripsit Oracula.
 Cum quicquid diceret, Oraculum esset,
 Hæc Regiæ fama Sapientiæ, Reginarum scitissimam traxit.
 Quæ majorem famâ, Regem mirata,
 Plura didicit, quàm quæsierit;
 Plura retulit, quàm obtulerit:
 Nam Salomonem alterum in utero retulit.
 Sed heu, quid Mortalibus tutum?
 Tantum ingenium mareuit, cum maturuit.
 Ut neicias utrum magis mirere.
 Senium in Infante, an Infantiam in Seno.
 Tantæ causa dementia, libido.
 Nec mirum, ex Bersabæa nato.
 Septingentis conjugis, trecentos concubinas,
 Innumerabilia stupra, conjunxit.
 Amavit quotquot vidit;
 Voluit quotquot amavit, habuit quotquot voluit.
 Stupente naturâ,
 Quod fœminis omnibus unus sufficeret, non uni omnia.
 Sic effœminatus Salomo sapientiam amisit.

Veneris perfidiâ ; quæ in alios non mitior, quam in Filium ;
Amantes excæcat, ut Amorem.

Hinc Asmodæi quam Dei legibus obsequentior,
Suorum Idolorum Idola coluit ;
Et Venerem veneratur venerens.

Ut non immetitò Venerem vocarint Luciferum,
Cum alter colatur in altero.

Sequuta, ut solet, luxuriam fecit :

„ Nam nimia liberalitas rapinis alitur.

Ergo, Regni opibus in gynæceo profligatis,
Pex gravissima tributa amicos nudat, ut amicas ornet.

Quin per magicas artes aurum scrutatus,
Feralis Æruscator, vectigales Dæmonas facit ;
Et Plutum quærit apud Plutonium.

Tot inter flagitia pacem amisit pacificus :
Salomo, non jam Salomo.

Bellante Idumæo, latronum duce.

Rebellante Jeroboamo tributorum quæstore ;

Per Mammonæ ministros, Mammonæ cultor affligitur :

Donec divino Numine afflatus Achias
Suam pallium, & Salomonis Regnum, divisit.

Sic obiit insanus Sapiens ;

Hebræorum decus & dedecus.

Inops inter opes, sterilis inter conjugia,

Unico de tot thalamis suscepto Filio.

Nam nihil Veneri nocentius, quam Venus,

Primus è Christi Proavis Stygem coluit ;

Et primus intravit.

In dubio argumento : nam Idola posuit, non sustulit ;

Et flenda leguntur, non fletus,

O saga Puellatum forma,

Quæ insanire Sapientiam facit,

Et Hominem vertit in scyllam,

Oh, si sapitis, hanc Scyllam fugite.

ROBOAM

SALOMONIS FILIUS.

PA-

PARALLELA.

Infano infanus succedit natus ;
 Natus ex nondum infano.
 „Mala exempla natalibus prævalent.
 Uterque Regnum suscepit ;
 Ille annis tantum, hic tantum ingenio puer,
 Sed juvenis Salomo senes audit ;
 Senex Roboam juvenes audit :
 Sero erudiendus periculo,
 „Juvenili Senatu Regna senescere,
 Pari libidine uxoria dedicant Idola :
 Sed ille Venerem, hic Priapum ;
 Effœminatus virilem.
 Cujus Sacerdotio perfuncta Conjux, amat quod colit ;
 Tali Numini melior victima, quam Sacerdos,
 Pariamenta Conjugum gregem pascunt.
 Sed ille majorem, quia ditior ;
 Nam sine Mammona fuit Asmodæus,
 Pari levitate populum tributis gravant.
 Sed ille mollius, hic durus.
 Nam rapacitati additis convitiis
 Bis sera, ungui nocuit, & lingua.
 Pari in utrumque seditione, conspirat populus ut respicit,
 Sed ille turbas placavit, hic placando turbavit.
 Nam Aduram tributis Præfectum,
 Mulcendo cætui delegat, quem mulgendo censui delegerat,
 Qui magnetica eadem facundia,
 Lapidem trahit, qua aurum traxerat.
 Uterque flevit Regni schisma.
 Sed ille adumbratum, hic verum.
 Nam diviso cum Religione Principatu,
 Roboamo Judaicus, Jeroboamo Israeliticus cessit ;
 „Nihil enim citius Regna secat, quam secta.
 Pari fato externos irritant Reges,
 Sed ille procumbit, hic succumbit.
 Nam Ægyptius Pharaos Sesostris,
 Roboamum libertate, auro Templum nudavit.
 Adeo intestina dissidia, finitimorum sunt lucra.
 Pari affectatione Templum ornant, non colunt.
 Sed ille aureis, hic æneis donis ;
 Ut ex dispari ætate nosceret,

Quam citò sæculi metallum degeneret,
 Paria igitur vitia pat sequitur pœna.
 Cupidinis enim flammis ad Tartari flammam a&ii
 Alternis se ignibus cruciant.
 Lite dubia, uter infanior
 Qui sapuit aliquando, an qui nunquam.

A B I A S

ROBOAMI FILIUS.

EDICTUM.

Adeste Cives, Advenæ, Convenæque.
 Quod Abias Roboami & Maacæ Filius;
 Paternam impietatem, & maternam libidinem retinuit:
 Quod ex malis malos geniturus,
 Omnium mulierum vir, omnium virorum mulierem duxit,
 More ut nomine Matri similem?
 Quod ultimis ceris scriptus hæres;
 Secluso primogenito, nihilo melior evasit;
 Et legum vindex, vivit sine lege:
 Quod veræ Religionis suasor, non sectator,
 Et facti promptior quam facere,
 Non percepit quæ præcepit:
 Quod justiore ferro, quam mente,
 De perduelli Jeroboamo Victoriæ naviter potitus,
 Ignaviter est usus;
 Et quingentis millibus Israelitarum cælitus necatis,
 Idolo latras conterere maluit, quam Idola:
 Quot Bethel & Sichem schismaticas Urbes
 Triumphator ingressus,
 Fanorum aurum, non profanorum aras sustulit;
 Et prædata captivarum pudicitiam;
 Urbem lustris implevit, non lustravit.
 Quod partâ libertate
 Bis-senis connubiis statim mancipatus;
 Gznæco citius quam Templo receptus,
 Manubiis Sanctuario debitis thalomos cumulavit:
 Deniq; quod octo supra triginta liberis undecunq; genitis,
 Paterna vitia pro patrimonio reliquit:

F

Hunc

Hunc Hominem ingratiſſimum, impuriſſimum;
 Inſiſio Regni, vitæ medio, nequitia ſummo,
 Late & laurea privandum,
 Vita & vitta ſpoliandum,
 Stygio ergaſtulo mancipandum;
 Et Manium manibus, quos adoravit, adurendum;
 SEN. POP. Q. CÆLESTIS
 Atris calculis
 Cenſet, Pronunciat, Jube.

A S A

ABIAE FILIUS,

ROGUS.

Projice odores in hanc flammam, Viator,
 Aſa Rex Juda,
 Primus Regale funus Rogali luce radiatum,
 Aſſatumque pigmentis, cupiit: nec immerito,
 Principum Phœnici tales debebantur exequiæ,
 Hic Atavi Filius, non Patris,
 Videntem audiens Azariam, Religionem reſtituit,
 Optimus Patriæ Pater,
 Matrem Priapejorum Antiftitam Regno abdicavit,
 „Malorum enim principium ſunt mali Principes,
 Mafcula Venere effœminatòs,
 Qui ſubterraneo abſtruſi delubro
 Brutam libidinem in Brutorum ſpecubus exercebant
 Terra eductos igni tradidit: hæc tantum dignos luce
 Nam Conſcientia Judice, mortem morentur,
 Qui ſe tumulant, ut peccent, & pœnas de compendio
 ritui,
 Latebras quærunt Inferis propiores,
 Majore prodigio Priapum in Cedronem demerſit:
 Qui ſubita glifcente flamma à torrente ipſo torretur.
 Diceres Virgineum Chriſti pedem libuturas lymphas
 Ob impuræ imaginis attactum, igne luſtrati;
 Dubito, aquis ne uratur Idolum, an aquas urat.
 Minimè novo miraculo:
 Cum Venus flamma ſit, aquis nata;

Et inter lacrymas ardeant amantes.

Diro certè spectaculo,

Terrentur Idololatæ dum torretur Idolum ;

Et in flamma naufragium facit.

Vera igitur nominis nota Medicus appellatur,

Quod languentem populum sanaverit.

„ Magna enim vulgi censura est Regis virtus.

Tantæ virtutis honorarium retulit, victoriam & pacem /

Inimò in pace victoriam ;

Nam decies centena Æthiopum millia ;

Certum sibi funus de colore ominata,

Panicis terroribus divitiùs incussis,

Spernendo potius quam sternendo diffavit.

Volvensur humi nigra corpora, ceu torres sanguine extincti.

Fugiant ad Orci flammæ fuliginosæ jam animæ,

Ac Furiis similes sibi advenas stupentibus,

Tartari tenebræ geminantur.

Sub alterum pacis decennium

Asæ Baasæ, ut Roboamo Jeroboam fatalis hostis,

Victoriæ materiam intulit verius quam bellum.

Quin asportatis hosticæ Ramæ ruderibus,

Gabaam & Maspham, Regni propugnacula, exaggeravit.

Iraque inversam triumphî speciem vidisses ;

Hostes dirui, mœnia duci captiva.

Nec omni tamen labe caruit : Davidis genus erat,

Nam omnia Ethnæorum emaculavit cunabula ;

Præter excelsa Fana,

Montibus ingenio altioribus nixa.

„ Ut intelligant Principes

„ Quanto periculo arces Hæreticis indulgeant,

„ Cum tela vix evolent quo impietas repit.

Israelem oppugnaturus, divina humanis auxilia post habuit.

Assyriorum fœdus toto æratio paciscens,

Ab infidelibus fidem emit.

Prophetam indigno fœderi reluctantem nervis præpediit ;

Cives Prophetæ faventes gladro addixit.

„ Aded inturum Reges carpere, vel optimos.

Æqua igitur talione,

Tienni podagræ, felleæ bilis filix, cruciandus traditur.

Et qui Vatum pedes nervis arctaverat, pedum nervis arctatur.

At de crimine pœnam traxit, de pœna crimen,
 Ad nobilem illam pestem, medicis fortiolem,
 Medicorum manus implorat, non Dei.
 Ipso ridendus nomine, dum Medicus eget medico,
 Denique lectum pro equuleo nactus,
 Membri fragâ torquente podagrâ, erratorum summam fa-
 tetur.

Resumptaque virtute redivivus,
 Odoratum hunc Rogum sibi vivus composuit;
 Ut Empyreum prælibaret in flamma,
 „ Nam Virtus non fragrat nisi flagrat,

JOSAPHAT

ASÆ FILIUS.

MINÆ.

Veh tibi, Viator,
 Si quid tibi conscius, censorium hoc Solum calcas.
 Inexorabilis Arbiter Josaphatus hac in valle jus dicit.
 Cui tanta veritas, ut nihil ignoscat,
 Integritas testem do zelum,
 Quo à stirpe revulsas effœminatorum reliquias excoxit,
 Divini Juris interpres
 Legis tabulas in omnium pectora transcripsit è suo,
 Merito lapideas; ut lapidem rogent, qui lapidem violant.
 Inspectores utiq; Foro constituit Æaco similes:
 Peccanti attentos, non precanti.
 Quibus tam leve aurum, ut recti lancées non flectat:
 Tam recte ferrum, ut à recto deflectentes proterat,
 „ Civium quippe securitas est securis,
 Damnandi rigorem æquavit plectendi vigor.
 Nam conscriptis familiarim bellatoribus,
 Regno arces, arcibus præfidarios,
 Præfidariis præfectos imposuit.
 Ut omni aditu gladiis obstructo
 Fugere cum nequeant scelesti, scelera fugiantur,
 Nec armis opus;
 Si ad spectu Gaaladitas vicis, Moabitas cantu.

Nan

Nam Hebræis modulantibus, in furorem acti hostes,
Inter se digladiantur.

Paribusque momentis illi canunt, isti cadunt:
Chordarum concordiam cordium discordiam proferente.

Risit Mors musica tot Andabatarum paria,
Sono occæcata, ad numeros cadere,

Horrui Mars amusicus arcum nervos lyræ nervis eludi:
Et lyram inter arma numerari, ut inter astra.

Hæu duræ minæ!

Quid faciet Judex, si sævit Cytharedus?

Veniet summa dies, die carens, cum Apparitor Angelus
Omnes antistare jubeat hoc Forum, cui omnia liquent,

Quod vadimonium nec favor excusabit nec lacrymæ;
Ne Mors quidem.

Nam rupta tellure, solutis Mundi compagibus.

Mors ipsa jure petitura. quod bona fide possidet,
Absorptos evomet, ut resorbeat.

Aderit Adrastæ ministra Erynnis.

Carnifex nimium flamma;

Quæ luce eadem scrutatur impios, & comburat:

Ac ne quid inultum lateat, nil iniustum relinquet.

„Metue scelestæ non cunctaturum Judicem.

Plus metue cunctantem.

„Diu gravida nubes damnosius parit.

JORAM
JOSAPHATI FILIUS.
SENTENTIÆ.

Recurrit ad Joramum Atavi impietas,

„Nam in aulico freto

„Vitia fluunt, ut resuant.

Ante imperium innocens visus.

Ostennio nequiter egit, quo imperavit.

Nam innocentiam candorem immerita cruentat purpura,

At regnum sublatus Fratres sustulit.

Nam Tyrannus sanguinem sicit quem timer:

Nunquam lætus nisi dum canit exequias,

Addidit crudelitati sodalem Idololatriam.

Bis de inferis optime meritis;

Quos auget, & adorat.

Quid enim colat nisi mortua, qui vivos odit.

Impietatis magistram audit Conjugem.

Illam nempe Athaliam, Achabi mortalium scelestissimi.

„ Nam sæpè impietas est dotalis.

Uxorò exemplo citius raptus quàm patrio,

Mascula thura effœminavit.

Nam efficacissima suadendi oracula sunt oscula.

Ad inania pavidus, Helix minas non pavet.

Nam perituri Tyranni argumentum est

In securis metus, in metuendis securitas.

Vero igitur eventu Judæam prædantur Arabes,

„ Nam Regum delicta Regnum luit,

Infelix populi conditio,

Quia præmitur à Tyranno, Barbaris tradi;

Et desperare, quia perit.

Regiæ conjuges raptæ, Filii trucidati.

Itaque infelix cælebs & orbus,

Conjugem lecto, natorum letho funestatus,

Flevit, à nemine fletus.

Nam populi mullum, Tyranni lacrymæ.

Sic acerbissimæ morti servatus,

Animam cum visceribus pone recessit.

Ut intelligas quo loco mentem habeant igna

Rogo demum caruit, non tumulo.

Hoc etiam præposterè :

Quod igne fraudatus quem meruit,

Tertiam impetravit quam teruit;

„ Nam Tyranno maxima pœnarum est,

„ Post obitum non lucere.

OCHOZIA

JORAMI FILIUS.

JOAS OCHOZIÆ FILIUS.

AMASIA JOASI FILIUS.

SAXIFRAGIUM.

Tres hæc statuas,

Inter Christi Proavos pridem collocatas,

Mat-

Matthæus fregit dum tacuit.

Execratum Achabum Matris Patrem

Respicit hæc vindicta ;

Cujus Nepotes ad tertium usque diris voverat Vates,
Itaque ne Christi Majores Achabi Minoribus miscerentur,

Nepos, Pronepos, Abnepos

De sacro Stemmate exulantes,

Nomine carent, & effigie.

His alia vita, non alia vitia :

Primus primâ, medius mediâ, ultimus ultimâ

Ætate defecit :

„ Ut scias, ânimi esse crimina, non pili.

Omnes imminentem pueritiæ fugerunt gladium :

Primus hostilem, alter maternum, tertius servilem ;

Parcente falce, donec scelera maturescerent.

Omnes laude indigni, digna laude inceperat :

Nam vana simulacra,

Primus diu non coluit, ultimus coli vetuit,

Medius colentes occidit.

Omnes ad volutabrum reversi, Idola restitunt :

Hostilia primus, aulica secundus, paterna tertius,

Omnes monitoribus asperi :

Primus Heliam non aridentem detidet ;

Tertius minanti Esaiæ mortem minatur ;

Medius Zachariam lapidum cultus exprobantem,

Lapidibus obruit.

Omnes rempublicam perdunt.

Primus postulatitio fœdere ;

Alter emptitia pace ;

Tertius voluntario duello.

Omnes Templum dedecorant ;

Quod primus deserit. secundus spoliat, tertius spoliati
patitur.

Omnes conjurato ferro ignaviter sublati.

Primus dum latet, alius dum stetit, tertius dum fugit.

Omnes denique mali :

Non ita ut altero pejor alter,

Sed omnes omnium pessimi.

Omnes igitur Matthæi calamo, ut Judæi gladio, confossi ;

Nec inter vivos, nec inter extinctos numerantur,

„ Nam quos premit oblivio, non natos puta.

O Z I A

AMASÆ FILIUS.

P A R A P H R A S I S.

*Hoc in tumulo, non tumulo, jacuit non jacuit
Vivum cadaver Regis agricola.*

*Qui victor victus, Deum sprevit dum coluit,
Et vulneratus ut convalesceret, moriendo convaleuit.*

Hunc vivos fugientem, mortui timuerunt.

*Relatas ad hunc griphum, Viator? paraphrasin cape,
Hic est Ozia Rex Juda;*

Qui urbana vitia in suburbio declinavit.

*Rediit sub hoc Principe ad suum exordium Regia dignitas,
Nempe ad Pastoritiam,*

Hic triumphali aratro terram domuit,

Unde nixa fecunditas;

Cum trabeato Agricolaë vestigalior serviret tellus;

Et regia manu maritata gemmarent Carmeli vites.

Audiant Principes qui ex Urbium cibere aurum citibrant.

Veræ fodinæ sunt sulci:

Bobus, non hominibus graves.

Ibi vegetæ opes radices agunt.

Mas humanissima humus sinu promit:

Quæ Hominum alitrix, & alumna,

Rivis nutrita, frugibus nutrit,

Huic uni fœnerabantur utique Reges,

„ Quibus pro oculis erant scrobes.

„ Nunc terram dedignantur terræ filii:

Nec colere modo, sed calcare.

Nam purpurâ interpositâ à se Matrem fecerunt;

Eandem perosi pro quâ dimicant

Hinc Principum, lubricæ opes, quia sine radice,

Plutus à Cerere gignitur & Jafone;

Segete, & vellere:

Utroque succrescente sumentibus.

Rubiginem vomeri non indulsit; sed neque gladio.

Utraque Martis materia, ferrum:

Utroque modo terram subegit,

Phil-

Philistinos, Arabas, Ammonitas,
 Tam facile sub jugum misit, quam juvencos.
 Gethum, Iabiam, & Azothum, hostiles Urbes,
 Eodem vomere quo glebas, exaravit.
 Pari lusu vulpeculis tragulas, & balistas hostibus tetendit.
 Eâdem arte segetum messor, & capitum.
 Cereis falcem morti commodavit.
 Ita ex arvis ad arma, ex armis ad arma divertens,
 Oleas messuit, quas ipse confecerat,
 Sed utinam ne extra suas oleas.
 Nimirum vanidâ victoriarum distentus aurâ
 (Qui felicium est moribus)
 Sacerdotali sibi jure arrogato,
 Sacro thure profanus adoler.
 Oh, quid agas mitrate villice?
 Te aratrum decet, non ara.
 Huic fumo successit flamma; ambitioni iracundiâ.
 Uno scelere bis injurius,
 Cœlum thure, thuribulo Mystas exterret.
 Non dilata vero vindictâ,
 Subita lepræ illuvies Regiam frontem populatur;
 Et infulæ locum fœdat.
 Decebat talem Pontificem talis lamina,
 Ut frontonis superciliam deprimeret.
 Dicitur etiam Tellus ingenti fremitu trepidasse,
 Exitura de centro, nisi ille de Templo.
 O fluxa, Reges, gaudia!
 Cum ipsum, supra quod statis, instabile sit.
 Atqui cum sua Tellure tremens Ozias,
 Extemplo resilit ex Templo:
 Et Regno exauthoratus,
 E vivis migrans non è vitâ,
 Marcido in corpore non sepultus, & insepultus,
 Solivagos intra penates lugendo consenuit.
 Diu expiravit vivum cadaver;
 Sero moritur, jam mortuo similis;
 Et avito sepulcro interdactus,
 Agro tumulatur, quem coluit.
 Adeò superbiorum contactum vel Mortui pavent.

Habes griphi sententiam,
Viator abi.

JOATHAN
OZIAE FILIUS.
LEGATIO.

Adesto Fama.

Ad Principes te delego,

Unico exemplo magna consilia transacturam.

Joathani Regis virtutes Regibus refer,

Ut emerito Patri succedens puer,

Fesso Athlanti Alcides integer,

Ægro Parentis capiti supposuit suum,

Felix Genitor, qui vitâ peractâ vivens,

Successoris virtutes non speravit, sed spectavit.

Felix puer, qui paternæ frontis adspectu, frontem remisit,

Et humilitatis magistrum habuit tumorem.

Et quis credat? unum caput alterius morbo sanatum.

Addetur Isaïæ, Zachariæ, Oseæ, Amosi,

Nobilibus spectris admonitus,

Rectum iter institerit,

„ Nam veritas privatæ fortunæ bonum.

„ Ad Principes non illabitur, nisi è Cælo:

Non immeritò Jovis Filia,

Prædica, ut Numine usus propitio,

Syriæ & Israelis conjuratos Reges cohibuit:

Ammonitas semper cæduos feliciter cecidit:

Numquam non lædente ferro, numquam læsus.

O militiam innocentem!

Ubi ad meliores partes applicante victoria,

Nemini nocebant arma, nisi nocenti:

Et rector rectorius collimabat.

Post militare, civile studium exaggera.

Ut sanctæ Urbis intuta muniit, diruta erexit:

Nec molles fundavit moles, sed sibi similes.

Ut Dominus ex Domo, Domus ex Domino agnosceretur,

Turrim Ophel evexit supra nubes,

Regiæ mentis Idæam semper serenhæ.

Portam

Portam Templi speciosam,
 Aëris & auri ornatu, nomine dignam fecit.
 Speciosam ne magis, an spatiosam?
 Sanè totam Petri charitatem triumphali fornice excepit;
 Quam recto vestigio claudus sequutus,
 Ne torto pede speciosum limes deformaret.
 Narra ut hoc Principe,
 Vomuit vetustas multo solidiora quæ exederat.
 Ut collapsa nemo dixerit ædificia,
 Sed sponte inclinata, ut altiùs gliscerent.
 Celebra denique magnificentiam,
 Quâ urbes Civibus, agræstibus mapalia condidit.
 Illas præsidio, hæc subsidio,
 „ Nam mutuis gladii, & ligonis officiis,
 „ Tuerur qui alitur, alitur qui tuerur.
 „ Et arces pereunt post casas.
 Post hæc elogia altum ingemisce,
 Quod hostibus ferox, suis blandior,
 Objurgandæ superstitioni linguam non habuit.
 Itaque gloriosius
 Delubra solo, quàm ædificia Cælo, æquasset.
 Ut mirum non sit,
 Adulari populos Regibus, cum Reges populis adulentur.
 Adde igitur Principibus animos;
 Ut à divinis exorsi, degeneres increpent:
 Joathani ejurato exemplo.
 Qui fortia facilius fecit, quàm dixit.

ACHAS
 JOATHANI FILIUS.
 HISTORIA.

Amicitias beneficiis parari qui putat,
 Historiam hanc legat.
 Achas ad Judæ solium divinitus erectus,
 Omnem lapidem movit quo Deum perderet,
 Nam inter saxeos Dæmonas diviso cultu,
 Nullum ut faceret Deum, multiplicem fecit,
 Parum fuit Deum obruisse lapidibus.

Eundem

Eundem importuno Oestro vellicaturus,
 Muscam Deum fecit,
 plane suos inter Deos numerandus;
 Pusillus, Excors, niger, molestus.
 Mirare divini pectoris patientiam,
Quæ injuriam perosa non injuriam, hostem prole auget.
 Et quod optimum Dei munus, optima prole,
 Hic ex beneficio maleficus,
 Acceptum Filium Idolis comburit.
 Timuit orbis eundem Rogum :
 Tremuit populus Thyestæam illam coquinam :
 Inventa est flamma, quæ astantes frigidus faceret.
 Nefandi sacrificii locus Gehenna ;
Quæ tartaro nomen dedit, ut exemplum.
 Quippe infernus ignis
 Nondum nomen invenerat satis horrendum.
 Achas Plutone peior, ignem dedit inferno pejorem.
 Parati affluere Dei vindices,
 Rasis & Phaceus, Syriæ & Israelis Dynasta.
Maluit tamen Deus contumacem contumaciter demereri ;
 Itaque Isaiam Achaso delegat.
 Qui pro victoria spondeat :
 Prodigium quodcumque daturus pro vade.
 Et quo prodigia firmentur,
 Dei Filium pignori pollicetur.
O Numinis patientia toties irritata, non irata !
 Achas, prodigia respuit :
 Et Numen inter Nepotes dedignantur.
Puto Deum ipsum Gehennæ immolaturus, si nasci festinaret
 Spretis igitur Cæli copiis,
 Assyriorum Regem mavult auxiliarium.
 Sic mendax nemini credit, nisi mendaci.
 Ac ne pretio careat tutela.
Totum ærarium, sanctum, profanum, Assyriis profundit
 Vitamque pretio taxat.
 Itaque quicquid rapere hostes poterant, donat :
 Seseque spoliat, ne spolietur.
Quin sublati exuviis Templum claudit ;
Quasi incluso ac spoliato Deo, victor.
 Risit insaniam Deus ;

Et perfidum reliquit foederatis plectendum,
 Nam perdit, ipsi se perdunt.
 Affuit ergo accitus Assyrius Thelegat-Phanasarus;
 Qui attritis Achasi hostibus, ipsum attrivit:
 Sic nocent auxilia malo majora,
 Et bellorum nimbi detonant in authorem.
 Putas Achasum respuisse? desipuit.
 Ab sua Musica perpunctus Damascenorum Idolo se devoverat
 Itaque contra Syros, Assyrios implorat;
 Contra Assyrios, Syrorum Deum,
 Qui ne suos quidem servaverat.
 Hic divina patientia desperavit;
 Et servare nolentem semel perdidit.
 Malè morietur inter utramque vitæ metam:
 Et extra tumulum tumulatus
 (Quis enim justa faciat injusto?)
 Gehennæ assignatur, cui nomen fecerat.
 Sic ei fiat, qui beneficium in vitium torquet.

EZECHIA,
ACHASI FILIUS.
INDEX.

Rerum ab hoc Principe gestarum indicem cape.
 Sub Romanæ Urbis natales nascitur,
 Achasi Filius Ezechia.
 Sed illo ex optimo Patre pessimus.
 Hic ex pessimo optimus, iterum pessimum geniturus:
 „ Sic tessellata fortuna bona malis interpolat.
 Sanctissimæ Parentis mortes libavit, non Patris.
 Quæ felicior Mater quàm Uxor,
 Pro votis Filium accipit, non Maritum.
 Quintum supra vicesimum annum natus,
 Florem sceptro imposuit, quem cæteri perdunt.
 Primo imperii anno Templum aperuit,
 Quod nihil Sanctum vidit, nisi Regem.
 Mosisetiam serpentem dejecit, olim salubrem, jam virulen-
 Postquam superstitionis aris concaluit, (tum;
 Anno & Animo eodem,

Scal-

Sculptilia in Cedronem sparsit; musicos modos restituit,
 Utrumque nexum: quid enim Cedron nisi mœroris
 Sic populi lacrymas Idola sorbent;
 Et flente flumine, cives canunt.

Tot Pharaonibus demersis, quot Idolis,
 Mergunt incendiatii illi Dæmones;
 Inferno ardore ex antipetistasi geminato.
 Et adorata illa saxa, adorantium scopuli,
 Post animorum naufragium ipsa naufragantur,
 Postero anno, divisa Judæ studia pro concione componit,
 Amphioni comparandus Orator:

Nam urbem ille paravit, hic reparavit canendo,
 Instante Paschate;

Ad Solimorum celebritatem schismaticas alliciens Tribus;
 Judæ Israellem conjunxit.

Ita Paschalis Agnus, agnos fecit convivas;
 Et fractis Ioolis integrata concordia.

Post hæc, Salomonis de plantarum usu commentarios
 combussit,

Jam enim ex horto non è Cælo salus quærebatur:
 Et herbarum non oculorum expresso succo,
 Membra curabatur, non animi,

In illa agitur flammâ ars mortua, spes revixit.

Utinam Coi Senis farcimina ad Ezechiaë manus venissent,
 Sine carnificinâ homines convalescerent.

Auctis jam annis;

Aucta cum Sacerdotum pietate, laicorum liberalitate:
 Condendis largitionibus Templi horrea laxavit;

„ Qui neget frugi esse virtutem?

„ Cum sacra opera sacras opes adaugeant.

Anno imperii bis septimo, qui semper Climactericus,
 Ezechiaë virtus tentata,

Nam Assyrius Sennacherib Judæam evertens, & evertens,
 Citius rapuit arces quam vidit.

Quæris quantâ acie?

Terra contecta, montes depressi, flumina epota.

Sed armatorum tot millibus,

Trecenta & triginta talenta oblitere,

Toti Ægyptiorum armamentario,

Totum Templi ærarium objecit Ezechia.

Nam

Nam sacrae divitiæ eo servantur ut servant.
Fecerat hoc etiam Pater, sed impate studio.
Ille Templum timebat, hic pro Templo.

Extremo eodem anno,

Assyria fide recrudescens Barbaris,
Infanda effutiente Sennacheribbo, ad pias preces confugit.
Felix certamen: linguâ pugnacem lingua vicit.
Minus dixi; dormiendo vici.

Nam per tenebras cæcutiente Angeli gladio,
Assyriorum millia centum octoginta; somnus consignavit
Sorori.

Dirigit Sennacherib nocturnæ cladis spectaculo:

In patriâ, à Filio, ante Idola cæsus,

Qui patriam liquerat, pro Filio, contra Deum

Anno victoriam sublabente, dirum ægrotat,

Tumente ulcero quò animus detumesceret.

Lethum denunciante Isaia, luget, submittitur, convalescit.

O dulces lacrymæ, vitæ auspices, vel ineptæ, vel receptæ.

Primum nascentium omnem, ultimum pereuntium suf-
fragium.

Anni igitur quindecim ad vitæ stamen affuti:

Illustri teste, Sole;

Qui supra lineas decem retroactâ styli umbrâ

Viam & Vitam redorditur.

Hem quid solidum in humanis,

Si ætas horarium est, annus linea, umbra vita.

Lethalis umbra, quæ lineas enecat, quotquot attingit:

Pariterque dum proficit, deficit.

Post menses duos.

Babylonum Legatis divitias & delicias ostentat,

Nescius quam rapaci populo illecebras.

Sed ô rigidam disciplinam circa Principes,

Pro quantulo crimine, quantum discrimen?

Funestior intervenit Legatus Isaïas.

Qui in ostentatiunculæ pœnam,

Jacturam opibus, capturam Liberis ominatur.

O lethales divitiæ, quas nec celare tutum, nec profertæ!

Sed ô vitales lacrymæ, vel cælata, vel prolata!

Ah præsentissimum hunc panchrestum redit Ezechia,

In suis oculis salubrem hunc succum quærit,

Quo

Quo Numen emollitum, ira restincta.
 O efficaces iterum lacrymæ!
 Tacitæ oculorum voces, & liquidi vocis oculi:
 Nec fœcundus humqr tantum, sed facundus,
 Qui animum egerit dum cadit, & cadit sine iacturâ:
 Nam solam hanc mercem prodigere licet.
 Exinde piscinas, fontes, aquæ ductus,
 Puto suarum imitamenta lacrymarum, aperuit,
 Per quas denique animus enavit ad palmam.
 Anno à suscepto Imperio vicesimo nono.
 David non conferendus, sed præferendus:
 Nam majora fecit, minora deliquit.

 MANASSES

EZECHIÆ FILIUS.

EXOMOLOGESIS.

O Rerum Opifex, Reorum Opifer, Deus.
 Adverte tandem æquas aures,
 Clemens attrito, felix catenato, Rex Regi
 Infanda mea facta ad rationem revoco,
 Tu solus audi, quæ solus spectas:
 Aut spectare desine, quæ piger audire:
 Ille ego Manasses, Orbis Eoi Vesper:
 Ut lucem fœdarem in lucem veni.
 Conceptus, lethale nefas concepi.
 Et hærente adhuc cortice, odisse te cæpi antequam nosse.
 Jam de latebrâ proserpens Vipera, hospitem uterum torfi.
 Felici hoc exordio mihi plaudens,
 Quod nondum natus potui Matri nocere,
 Alumnæ gravis sarcina, papillas morflu tentavi,
 Sanguinis avidior, quam lactis.
 Circumcisus, impressum generis signum
 Pro libidinis tessera suscipiens,
 Dixi; hunc sanguinem Veneti propino.
 Infandus Infans, parvus sed pravus.
 Excretiones infrendens inter vagitus,
 Candidum nihil habuit præter syndonem;
 Hanc ipsam eruentaturus.

Deerat

Deerat jam nocendi avido, nocendi facultas.

Hanc è voto festinavit fortuna,

Cum duodenni gladium commisit.

Ita, nimis impotens, quia nimis potens,

Proceres terrui Puer; quò levior, eò gravior populo.

Qui citum diadematis fulgorem, ceu fulgur expavit.

Hinc divini, humani Juris immemor,

(Quid enim Manasses, nisi obliuioſus?)

Unam mihi legem ſtatuì, legem nullam ſervare.

Durus, Difficilis,

Rogari, inuidiam; non rogari, contumeliam duxi;

Injuſtus, inhumans;

Aliis omnia licere volui, aliis nihil.

Impius, perjurus,

Studio, & ambitu paterna exempla non inſtiti,

Puduit Regem bene agere de exemplo.

Anteire malos malui, quam bonos ſequi;

Hoc uno Patris ſpeculum

Quod ejus imaginem reddidi ex contrario.

Proinde, ex tuo Templo,

Quæ ille intulit, ſuſtuli; quæ ſuſtulit, intuli.

Atque à te maxime ſejungerer,

Duo ſejunctiſſima conjunxi, atheiſmum, & ſuperſtitionem;

Excelsa diruerat Pater; reſecit;

Ut altiore de prærupto contereretur Religio.

Priapi aras ſuſtulerat; reſtitui:

Lascivè ſimul, & ſacrilegè;

Ut dignitatem libidini adderem, adimerem tibi.

Has inter ſortes volutus, ſauciari potui, non ſatiari.

Planetarum ſectator, quia errantium,

Eorum ſimulacris Templi atria ſtipans,

Inveni quo tua tibi ſidera fierent odioſa.

Auſpiciis, & aruſpiciis attentior quam tibi,

Avium pennas, & pecudum ſibras

Veraciores duxi, quam tuas tabulas.

Hoc nomine falſus,

Quod Brutis ſtolidiorem me cenſui, dum Bruta conſului.

Striges, Ariolos, Magos, Pythones colui.

Te ut Orbe depellerem, Dæmonas evocavi.

Itaque quo irreligioſior eſſem,

G

Religio-

Religionem mutavi, non sustuli.
 Astra, lapidem, Bruta, Furias,
Quidlibet esse Deum passus, dum tu non esses
 Senior factus non sanior,
 Ab impietate ad crudelitatem prorii.
Nam calcanda erat post Divinitatem humanitas
 Crudelitate crudelitati suffragante;
 Hostes opinatus omnes dissimiles;
 Ferus ut timerer, & quia timebar,
 Hostium numerum auxi tollendo.
 Prophetarum voces cum spiritu interclusi,
 Isaiam Socerum senâ dissecui.
Deniq; adamantinam cordis duritiâ flammis exploraturus;
 In valle Gehennæ Filios combusti.
Lætus, quod nec Avo meliorem me invenit illa flamma,
 Tot ergo scelerum cumulis impuli patientiam tuam,
 Ut perditus videreris, nisi me perderes,
 Vicisti proinde, ne vincerem;
Immisso Babylonico, ut Tyrannum Tyrannus plecteret,
 Qui tam citò victum, quam victum,
Me, meos, mea, ad fœdum hoc ergastulum abduxit,
 Ah satis pœnarum habes, victor,
 Dum inter opima catenatum numeras Regem,
 Non tu innocentibus pœnitentiam delegates,
 Quæ reatum necet, non reum;
Et in solutum imputat crimina, cum numerantur;
 Meum jus urgeo; ad hoc provoco:
 Suffragante ipsa scelerum multitudine.
Possibile non erat tanta committi pisi ab insane,
 Exere splendido miraculo vim tuam
 O bone, & parcendo exercite.
 En ut ventosâ victoriâ tumens hostis,
Vernaculorum te tuorum desertorem ridet, & vivit,
 Ex usu non est scelera multare sceleribus;
 Et externos recreate tuorum pœnis.
Redde heu conspectam mihi beatæ Urbis;
 Ubi Reges peccare solent, & pœnitere.
 Ululabo ubi deliqui:
Sanguinis rivos lacrymarum rivis exstergam;
Exulabit Idolorum populus, urbe donatus:

Et exemplo corruptos, exemplo corrigam.
 Hæc oravit Manasses, & Regno redditus votum explevit.
 Atque ut diutiùs doleret, nemo diutiùs regnavit.

AMON
 MANASSIS FILIUS.
 SYMBOLVM.

O Spes fallaces!
 Intempestivè concussi flores,
 Intempestivè sepulti symbola sunt.
 Amonem florentis ævi Principem,
 Qui de æterno exemplo,
 Inter vitia & virtutes ætatem divisurus,
 Pœnitendi fiducia, pœnitenda commisit:
 Templo Idola, latibulis stupra, Urbi funera,
 Velut scœnori intermissa restituens,
 Ut probè senesceret, improbè adolevit.
 Sed heu claudicante spe velocior Mors,
 Conjurato aulicorum ferro,
 Vota cum vitâ succidit.
 Itaque spe florens, non virtute;
 Inter flores jacet, sed frugiperdas,
 O Spes fallaces:

JOSIA
 AMONIS FILIUS.
 EPINICIUM.

Io Triumphe.
 Idolorum Eversor curuli feretto effertur.
 Hic est ille Josia,
 Quem supra trecentos annos Natura parturivit.
 Jam tum enim fatidicâ voce præmonstratus.
 Idolis operantem Jeroboamum solo nomine tremefecit.
 Nondum natus, jam notus:
 Vel natus ante Parentes.

Io Triumphæ geminate Civis.

Hic ille censorius infans,

Qui supercilio contractâ morum licentiâ,
Rempublicam octenni sibi cõmissam octennio composuit.

Itaque Davidem sequutus, antecessit:

Nam David bonos invenit, hic fecit.

Adeo parvi interest parvum corpus.

Quia ad illum delegatur Jeremia, ad puerum puer.
Senescentis Reipublicæ argumento, cum virtus repuerascit.

Io Triumphæ iterato Civis.

Hic ille divinus ædilis.

Quo Templi diruta refarciente,

Amissum legis volumen inter ruinas inventum.

Tanti duxerant impii Templum diruere:

Mortuam rati legem, si liber humarerur;

Vel libera scelera, si liber lateret.

Itaque post Josiam exhumata lux lucem vidit;

Et in eodem scrobe virtus revixit.

Immò in Josiâ tota revixit.

Nam vitia cæteri vel induxerunt, vel indulserunt:
Solutus hic mortalium nec commisit scelera, nec permisit;

Io Paan

Hic ille zelator adolescens,

Qui monente Prophetide,

Toties rediviva simulacra in cinerem solvit;

Et plebejis tumultis insperfit:

Ut a mortuis discerent tandem mori.

Sensere Manes pulverem illum gravem:

Plusq; Dæmones combussit ille cinis, quam suæ flammæ.

Io Paan geminate Civis.

Hic ille intrepidus adolescens,

Quia nefanda fanorum nemora incendens,

Nocentes umbras, & hospites Lupas abegit.

Eodemque incendio Solis quadrigas fulminavit.

Novum astropoplectum ridente populo,

Dum Phaëtonis Pater, Dei sedes affectans,

Phaëtonis supplicium tulit,

Et ex fabula Historiam fecit.

Io Paan iterato Civis.

Hic ille assertor juvenis,

Qui Juda, & Israele flammis expiatio,
Vanos Antistites suis met aris imposuit;
Suppositâ Idolorum strue:

Ut quale Numen colerent, ipsi sentirent.

Mutatis igitur officiis,

Adoletur qui adolebat, & ab idolis uruntur Vates.

Quâ victima nulla melior, quia nulla pejor.

Io Victor dicite Catus.

Hic Principium Protomartyr,

Novissimo incumbente Reipublicæ Fato,

Irati Numinis telum ut frangeret, in se reflexit; (posuit.

Dum impluentibus Ægyptiorum relis devotum pectus op-

Sic ante Pharii Nechaonis os in quadrigâ confossus,

Spiritum Tartaro formidabilem in Tyrannum efflavit.

Nescio an occumbendo vicerit, an vincendo occubuerit.

„ Occumbit cerre, non procumbit, quia sedens moritur.

Ita suo sanguine trabeatus,

Eodem curru Mortem in triumphum traxit;

Et feretro pro Feretro spolia sua deferens,

Ad Mausolæum, vel ad Capitolium, processit.

Primusque post obitum triumphavit.

Io Victor, Io Paan, Io Triumphe.

ELIACIMUS JOACHAS

JOSIÆ FILII.

REVOLVTIO.

Extrema Regni tranquillitas extremam cladem miratur.

Die inclinante grandior florescit Iris.

Drevid ad summum Hebrææ felicitas Josiæ nixa;

Quo subducto univèrsa corrui: invidente Asiæ Africâ,

Quæ purpureo Mari divisâ, Judææ ruinis coivere

Spectabat ad Eliacimum Regia dignitas,

Hanc Joachas rapuit natu minor.

Ah puer infelix! rapinam timebis

Cur inauspicatum ad imperium involas,

Unde mitior te natura seposuit, nascendi mora?

Torpedo Judaicum sceptrum est: tangentes manus nodabit.

Itaque ex secundo primus, ex primo postremus,

G 3

Regnum

Regnum pervertit, quia prævertit.
Hunc Pharaon, à Fratre accitus, catenatum rapuit,
 Ridente Ægypto mancipia redire ex Regibus,
 Qui ex mancipiis abierant Reges,
 Ita post sedecim Soles quæ sita sceptrâ;
 Pòst tertiam Lunam amisit.
Brevi Regi spatium, Tyranno longum, Civibus nimium,
 Explevit igitur iras Eliacim:
 Sceptrò potius jam cariore, quia rapto,
 Rediit ad illum infula, sed & infula fatum.
 Aliis per Pharaonem imperat, illi imperat Pharaon,
 Cui tribuit taxatur: hoc uno pretiosus.
 Atque ut libertum se noscat, non liberum,
 Alio donatus nomine Joachim vocatur, non Eliacim;
 Quid illi relinquunt, qui nomen eripiunt?
 Regnum itaque sub Rege impetrat;
 Cælum idem sit impetrare quod amittere.
 Egittamen Ægypto pro maleficiis grates,
Dum deformem Idolorum coloniam ex Ægypto traductis,
 Polluit, quæ Pater sanxerat.
 Uriam ferro, Jeremiæ librum rogo destinat;
 Ferro destinandus, non rogo.
 Immò ut dites ad Ditem trahat:
 Gemmâ & annulis Dæmones includit: bis idola,
 Nam gemmæ Dæmonum Filiæ, concepto Dæmone Ma-
 tres fiunt.
Heu carò venales opes! quamdiu gemet has gemmas?
 His annulis catena necitur.
 Hunc Nabucodonosor infido infidus,
 Deceptum vinculis implicuit:
 Implicitum ferarum specubus inclusit;
 Inclusum ferarum facibus objecit.
 Aliquis ergo prætereuntium dixerit,
Hic moritur Tyrannus præ mortuo nomine?
Qui vivus jacuit in tumulo: mortuus vixit extra tumulum,
 Hunc Matthæus à Christi Genealogiâ secuit,
 Ne feram pro homine insereret.

SEDECIA
ELIACIMI FRATER.
SORTITIO.

Excidit infelix par Fratrum,
 Quorum alterum feræ, alterum furor absumpsit,
 Te vero Sedecia, tertia fors manet,
 Utraque peior.

Movente Regalem urnam Fortunâ,
 Jechonia Eliacimi filio Babylonem abducto,
 Nepotis sceptrum à victore impetrabis.
 Equè in Nepotem durus, in hostem mollis,
 Ut illum spolies, huic servies,

Mutato etiam nomine, ex Mathania Sedecias,
 Iusti nihil habebis præter nomen.

Toties direptam Urbem diripies:

De pauperum penu Idola recreabis hostilia:

Præcias Vatum fauces obstringes:

Quasi fatum tuum in Vatum pectore conclusurus,

Sed divino consilio consilium adimitur,

Deo simul & Chaldæo fœdifragus,

Tributi jugum dum excutis, sub jugum cades.

Nabucodonosore novissima expeditione grassante,

Hierusalem, per te non Hierusalem,

Clauderetur, incendetur, solo æquabitur.

Tu tot inter mortes mortem non reperies.

Miserius enim est misero animam trahere, quam tradere.

Reductis brachiis Babylonem traheris catenarius canis,

Manu & oculis captus; oculis & Liberis orbus.

Planè inter pudenda impudens,

Cum oculos amiseris, pudoris sedes.

Itaque cum Babylonium tibi carcerem Ezechiel minetur;

Tu Babylonem te visurum neges;

Uterque divinabitis,

Cæcus Urbem in Urbe non videbis.

Verus Sedecias, Justitiæ simulacrum, quia cæcum,

Peribis tandem veteranum mancipium;

Et acervo ignobili additus,

In tanto Patriæ rogo, rogo carebis,
Nam sceleribus clarus, rogi luce non egēs.

SUSANNA
HELCIÆ FILIA.

ADMONITIO.

Adeste Nuptæ, Innuptæque;
Quarum Virtus in pulchritudine, nō pulchritudo in Virtute,
Docceo quam speciosum damnum sit species,
Susanna fui, ex Regiâ domo in Regiam domum ducta,
Quâ formâ fuerim, ex nomine habes,
Quid enim Susanna, nisi Rosa?
Florum nempe Regina, & Reginarum flos,
At nimium felix eram si forma defuisset;
Quam perdere dum metuo, penè me perdidit.
Babylone captiva,
Colebam hoc qualecunque corporis decus;
Unum captivitatis solamen uni Conjugi.
Itaque nudam me nemini ostendi, nisi thalamo, & fonti,
Occlusis pomarii foribus; nec solem arbitrum passa,
Quem, meridie carlorem, nemus arcebat;
Addebam membris lympharum nitorem;
Liberatoque capillamento,
Aureas undas comarum, argenteis fontis undis mergebam;
Ut fontem in fonte diceres.
Neque speculo opus: in speculo natabam:
Tergente simul, & imaginem reddente rivo,
Qui blando susulto membris adulatus;
Non tam lavabat, quàm laudabat.
Inepa, quæ fugax donum fugacioribus morabar undis
Ne lubricâ ex imagine formæ inconstantiam novi,
Proh sanctè pudor, quid usque securum;
Falsum est à fucis tutam esse Rosam,
Latebant inter virgula amasii duo,
Angues in herbâ.
Hi Populatum Seniores erant, & iudices,
Quos, vel inter argentes aquas, urabam;

Iguara puellarum faciem esse facem;
Erumpunt ex insidiis amantes hostes:

Horresco vulnificos vultus:

Aquis membra submergo;

Sed perspicui latices me produnt, ut vitrum Rosam.

Sinum crinibus obduco, sed crines eventilant auræ;

Quæ spirando, in me conspirantur.

Dubitas omnia conspirasse in flagitium? rivaes fœderantur.

Frustrati precibus, terrores addunt

Et maximum innocenti malum minantur, calumniam.

Ego inter vitæ aut virtutis discrimen,

Quid agimus (inquam) Susanna?

Corpus eluis, & animam pollues? Vale potius vita.

Hæc mecum exigens, clamo.

Altius illi clamant, & crimen regerunt;

Impermissam Venerem cum pubere adulterō.

Ego causâ melior, patrocínio pejor,

Inter Parentum lacrymas, & vulgi convicia;

Seminuda & semianimis, ad supplicium trahor.

Jam saxa parabantur, adulteris debita,

Ut eadem legis & multæ materia sit,

Et aliquis eluto jam lapide, lapidi similis hæsit.

Nam pudor extremus decorum augebat.

O pudicitia, ut servantem servas!

Quis credet? Concionem moratur duodennis puer:

Qui utrumque seorsum testem de criminis loco scitatus,

Urumque discrepantem invenit,

Et mendacio mandacium detectum.

„Dulcius nihil radiat quàm Veritas, ut nubem fregit.

Mutantur populi voces.

Siccine (inquiunt) captivus furit, captivos ferit Cupido?

Post Patriæ incendia,

Scelestiores flammæ Babylonem attulistis?

Hypocritæ, perjuri, ardentes nives,

Quid de nobis æstiment hostes,

Si Optimates peccant, Judices pejerant, Senes lasciviunt:

Quid multa? Mutatur rerum scena.

Desultant vincula à me ad Senes.

Ego ad thalamum ducor, illi ad flammæ:

Ut bene ardeant, qui malè arserant.

G §

Sic

Sic puer fœminæ, Sulannæ Daniel,
 Innocens innocenti, subsidio fuit.
 Discite meo periculo, Puellæ,
 Este formidolosæ, ut formosæ.

JECHONIA
 ELIACIMI FILIUS.
 THRENI.

*Nondum Hierosolyma deserbuerat Cuius,
 Cum busto insidens Ieremia,
 Lamentabili hoc fremitu Patriam conclamavit,
 O Solymæ, ô adyta, ô læti colles Sionis!
 Hæccine illa beata Urbium Mater,
 Quam Avo cœavam Ipoponderat Deus?
 Quid ergo diuturnum, si æterna pereunt?
 O Regiæ opes chasmatum similes!
 Quæ vanescunt dum lucent.
 Cecidit, cecidit superbia Regia pinnis coronata;
 Nihil jam nisi funus, & fumus.
 O summum semper Aulæ molestum!
 Quo rediit excelsa Templi moles,
 Angelorum colonia, Cœli suburbium?
 Evertitur mortali manu divinus ille labor:
 Et nemini polluto impunè penetrabiles penetrales,
 Homicidæ persultant flammæ:
 Eodemq; elemento profanatur sanctuariû, quo iustrabat.
 Ubi vasa? ubi sacra? ubi fontes?
 Ignavi fontes, & naturæ oblitæ,
 Ignem non extinguunt, quem culpa succendit,
 Ubi mensa? ubi ara?
 Ubi lampas æterni Solis æmula?
 Jam nihil est nisi lampas una, totum Templum,
 Quas litatura inibis preces infelix turba?
 Altiora votis incendia sunt.
 Cui supplices feretis palmas linteati Senes?
 Abiêre Angeli Templi indigites.
 Ipsa Sion in flammâ abiit.
 Postrema cremata domo abiit Deus.*

O avida

O avida ignis potentia!

Quam nobis Patriam linquet, qui exulem facit Deum?

Quo congestæ opes? quo exoticæ merces, ô Cives?

Quo armillæ, quo vestri mundi, ô Puellæ?

Præda sunt inter incendiarium, & incendium divisa,

Incumbit spoliis prædator ignis:

Qui avarus juxta & prodigus,

Quicquid rapit, momento decoquit;

Et alumnus nequam, alentem perdit materiam.

Quin cum suis flammis de præda mixatur miles;

Plerumque raptus dum rapit,

Heu, parum est Gazas diripiisse.

Unde flagrantibus, spiritus vivis, terra extinctis eripitur,

Solem ipsum eripiunt undante fumo.

Et auram patriam repetunt per singultus.

Ah dolor! quæritur Urbs à Civibus, ab Urbe Cives.

Pereunt nitentes illi Principum cætus,

Gemmantes pueri, cana maturitas,

Flos Sionis, virgunculæ.

Hic hostili ferro succubuit; ille incubuit suo;

Hic patriæ fatum sequutus flammis exarsit.

Condit, non poterant tanta cadavera nisi Urbe inversa;

Sed heu superstitum pejor conditio,

Quos instans victor præagit.

Gaudete sub patriæ cineribus sepulti Cives,

Non obscuræ umbræ in tanta pyra.

Lugendi sunt qui vos lugent.

Rapitur extorris ordo, fuligine ac favilla sordidus;

Quas indigenas opes legisse tantum licuit,

Ut Urbis fatum in fronte circumferant.

En ut inter Patriam, & exilium restitant,

Incerti utrum maline.

Itaque in illo incendio Patriæ amor perit.

Trahuntur hostiles per urbes indigna pompa;

Exercitus olim, nunc turba.

Trahuntur captivæ Matres, & alumnos trahunt.

Vinculis antequam fasciis obvolutos,

Pari ludubrio corona, & eidaris inter fercula eunt.

Pari sequuntur opprobrio Sedecias, & Saraias,

Rex & Pontifex:

Hic

Hic ex lacrymis, ille ex vulnere cæcus.

Qui olim discordes, solâ catenâ conveniunt,
Nunc se Babylon in Cœlum tollit sine sua mole,
Sparguntur hac illac Palæstina servitia
Pudore confecta, vel pedore.

Quondam etiam juxtâ Babylonicū Euphratem confidunt,

Ut suam imaginem pavitantes se ipsi crucient.

Hic mœstas inter mortes canere jussi,
Barbaros ejulatus sacris numeris confundunt.

Hoc etiam Babylonem decebat idioma,

Ah puer infelix Jeconia!

Ibis tot inter spectra destinatam ad caveam:

Malus Populi Custos, custodiâ dignus,

Hunc ignem fumus incendit tuus.

Flagrabit alia flammâ, tu infamia:

Octo ferè lustris compedes atteres.

Matrem, Conjuges, Filium,

Tristem ærumnarum comitatum,

Inter infima Tyranni ministeria numeraturus.

Ah fœda conditio!

Plus Domini te pudebit, quàm servitutis.

Ille ille victor tuus Nabucodonosor,

Nova & stolidi Metamorphosi jumentis aggregatus,

Novum brutum, bruta terrebit.

Ut intelligas quam dispari Domino servias.

Tu verò Patriæ confector,

Ætatis quartæ cardinem insistens,

Judæorum Rêgum, miserabile agmen claudes.

Hoc omnium miserimus,

Quòd illis regnum supervixit, tu Regno.

Heu fleas Viator, & iter siste.

